

**A zárójel meg a föld alatti úszó
ember hatalmának megerősítése
azon felfigyelői alapról, ahol a
homár és a homlokodon beütött
lövéstől származó seb egy pici
ellened készülő mozdulat utolsó
habjaként száll fel a kék s
egyébként elkerülhetetlen égboltra**

(A férfi kutyává varázsolja a csöndet. A férfi a kutyában keres menedéket. A hang, a telihold, meg valami unalmas regény, fölötte fűszeres ládika, szerszámok a máglyarakáshoz és a visszatéréshez, üres cipő, két kiló szobor, fagyasztott marhahús, a kő kopog, az ég beleborul az arcodba, és ismét egy hal ugrik a zenekar élére.)

toalett

(Cica, cicuskám, adjál tejet. Már napok óta frigid vagyok, de ennek nem látom semmi hasznát. Viszont láttam egy álmot, pont akkor, mikor aludtam. Benyúltam egy vakondtúrásba, aztán félve húztam ki a kezem, mert utálok a vakondot. Viszont éreztem, hogy valamit fogok. Kirántottam a kezem, és a tenyeremben egy jó kis radírt találtam. Hallod, cica, radírt?)

bocs

(engemet itt utolszóra látnak. Elmegyek. Vonattal utazom a reptérig, ott fölszálok a repre és rep. Szudánba, Kambodzsába, de leginkább Ugandába. Eltöltök egypár évet, aztán megállás nélkül vizelek. Kínozni fogom a földet.)

szarvas

(az a csont, ami a beleimből kiáll, egy tölgyfa. Tolom befelé a kartonlapot is. Nem ez a pokol. Mert a pokolban semmit nem mondanak négyszer, nem négyszer, nem mondanak semmit, cica. Meg a tükör előtt bosszantod magad; ej, hogy' megoldott engem az idő. Aztán szűrcsölsz a májgaluskából, ...elveszítem, itt már nem tudom, kész, elbaszta, nugátos kivitelben.)

lombik

(nedves a nadrágom a puskától véres a szám. Szőnyeg, nem padló, szőnyeg. Megtalálom a helyes utat és leülök. Zabálok, eszek, zabálok, elfelejtem a történelmi eseményeket. De jó! Majd a reptérről megyek hozzád két kötött pulóverben. Érzed, hogy jó most, most megállítanád az időt meg a szívverésem, hogy ott haljak meg a te karjaidban a két meleg, kötött pulóverben.)

kutya

(oszt megint a származásom felől érdeklődnek, de nekem nincsenek őseim, meg se nem hőseim, csak ez a fiktív bugyi, amit a fiktív gázcseretelep mellett vásároltam két címeres butik és 8 puha kaviár ellenében. Ez a dráma, Éde-

sem. Mégis itt a doboz, ez a szép és belsőleg is kialakított véres doboz, ami a kutyának se kell.)

michigan

(van kóla, narancs, tonik és zöldikék. Van halál, csoma, pocok meg egy szempilla a táskád fülén. A pénztárosnőt fejbevágod egy kólásrekesszel, a pénzt belenyomod a pörköltbe, és tiltakozva behátrálsz. Hogy kóla? Múltkor a vonaton volt a büfében. Egy külföldi fiú puszilgatott, cica? És jól megtanulta a nyelvedet. Büfé. Szóhatár. Az intelligensebbek hátrahúzódtak, egészen odáig, ami már a váltókezelő felségterülete volt. Soha nem felejttem. Ez túlzás. Majd csak elfelejttem.)

doki

(Ádám és Éva elindultak a buliba. Ádám fekete cuccokat viselt. Tél volt. Éva meg a döglött borz külső jegyeit viselte. Ádám megfogta a kilincset és Évára nézett. Tudod, hová megyünk?" Éva mosolygott, úgy, hogy érti, de inkább nem ért semmit, csak mosolyog, ahogy a nők szoktak; pontos-jóbárony lepel. Ádám még szorította egy ideig a kilincset, aztán még egyszer megkérdezte: „Tudod, hogy hová megyünk?" Éva közelebb lépett Ádámmal és a fülébe súgta: „Fázom itt kinn." Ádám ezen nem csodálkozott, mert már ő is majd megfagyott. De harmadszor is megkérdezte: „Tudod, hogy hová megyünk?" A fagyos éjszakában Éva előemelte egyik mellét a döbbenetes kabátból, és így szólt: „Nem mondok semmit." Ádám kiürítette a zsebeit, de nem talált tollat, hogy kígyózó sorokban feljegyezze félelmeit: „Ez a csaj már megint meg fog fájni." – emlékezetből)

sanyi

(sanyi leült a grillezett fotel tövében, lábait merően tartotta és bő. – Lúí volt az első trombitás, aki először ki merte mondani az igazságot. Társasági lény. És mégis meghalt, hiába fúvott abba a rézbőrű angyalos kulacsba. A szentségit, hát akkor én mihez kezdjek? Kérdés, mi? Lefekszem aludni.)

Egyszer véget ér minden. Az égvilágon mindennek vége lesz. Befejeződik. Elhalványul. Csönd. És vége. Lesz. Nem hallasz semmit. Éhes vagyok. Elérkezik a pillanat, ahonnan... Sokáig hiszem azt, hogy éhes vagyok. Ennek vége lesz. Ki lesz téve a tábla, hogy nincsenek tovább (már). Az éhségemet egy karfiollal csillapítják. A karfiol ősszel fagyna meg. Csak tudjak különbséget tenni kívülről megzavart állapotom, félelmem és az éhségem között. Holott egyazon szülemény valék. Ütött, kopott, szép, fényes és szeretkezésre alkalmas. Lásd: coito ergo s humm! A lép és a mocsár között csak az a különbség, hogy a lépnél a térded lesz nedves, a mocsár meg elég sokáig tartóztat. Lehet, hogy meg is kínál aprósüteménnyel. De az is lehet, hogy hirtelen mondasz valamit, amit abban a pillanatban szeretnél visszavonni. Bánya, mely torkodig ér.

Szeged

Podmaniczky Szilárd